

Ülkemizin en önemli işçi havzalarında gecemizi gündüzümüze katarak çalışıyoruz. Alınterimizle kazanıyor, daha iyi bir gelecek ve insanca bir yaşam için sendikal mücadelemizi sürdürüyoruz.

Yıllardır emekçilerin hakları bir bir tırpanlanırken, bu işçi düşmanı politikaların ekonomiyi çıkmaza sürükleyeceğini hep söyledik. Sesimizi yükselttik, tepkimizi ortaya koyduk...

İşçinin emeğine, ekmeğine göz dikenler şimdi başka bahanelerle işçiden fedakârlık bekliyorlar. İşyerlerinde, fabrikalarda sesimizi daha fazla yükseltmezsek elimizdeki son haklardan da olacağız.

Salgın dediler, risklere rağmen çalıştık, ama hem gelirimizden hem sağlığımızdan olduk.

Savaş dediler, enerji fiyat krizi ve hammadde tedarik sorunlarının faturasını işyerlerinde bize çıkarmaya çalıştılar.

Bugün ise bir başka fatura çıkarmak istiyorlar. Ekonomide TL'nin değersizleşmesi ve beraberinde hızlı fiyat artışları, en başta biz emekçilerin belini büktü. Yeni rekorlar kıran enflasyon, işçinin ücretlerini reel olarak düşürdü, alım gücümüzü azalttı.

Açlık ve yoksulluk sınırının altındaki ücretlerimizle ayın sonunu nasıl getireceğimizi düşünür olduk... Üstelik her ay pahalılık daha da artıyor. Cebimizdeki para aydan aya değer kaybediyor. Gerçeği yansıtmayan TÜİK fiyat istatistikleri, işçiden alıp sermayeye aktarmanın bir aracı haline geldi.

Son iki yılda, yoksullaştık, elimizde avucumuzda kalanı da kaybettik. Eve götüreceğimiz ekmeği hesap ediyoruz...

Gıda enflasyonu aldı başını gitti. Mutfaktaki yangın her geçen gün yayılıyor.

Buna karşılık holdingler, şirketler bu dönemde kâr rekorları kırıyor. Bizim gelirimiz azalırken, şirketlerin kasaları doluyor.

Aynı dönemde ekonomi büyürken, emeğin büyümeden aldığı pay düşüyor. Son 4 yılda emeğin milli gelirden aldığı pay %38'den %25'e düşerken, sermayenin aldığı pay %44'ten %57'ye çıktı. Bu yıl birinci çeyrekte ikinci çeyreğe emeğin payı ise 3,5 puan azalırken, sermayenin payı 3,8 puan arttı.

Ekonomide çarklar, işçiden alıp sermayeye vermek için dönüyor... Bu çarklar artık, işçinin lehine dönmelidir.

Tüm değerleri üreten bizleriz... Ürettiğimiz değerden payımızı istiyoruz. Adil bölüşüm talep ediyoruz!

Çocuklarımızın ve öğrencilerimizin siyasi iktidarın kendi siyasal-ideolojik hedeflerine ulaşmak için hayata geçirilen ÇEDES ve benzeri projelerin parçası haline getirilmesini istemiyoruz. Bu konuda eğitim emekçileri başta olmak üzere, öğrencilerimizin, velilerimizin ve demokratik kamuoyunun ortak ve güçlü bir tutum alması önemlidir.

Okullarımızın dini içerikli faaliyet ve etkinliklerin değil, laik ve bilimsel eğitimin mekânları olması için bütün eğitim ve bilim emekçilerini, öğrenci ve velilerimizi birlikte mücadeleye davet ediyoruz.

Eğitimin bütün kademelerinde eğitimin niteliğini yükseltmek, çocukların özgür ve sağlıklı bireyler olarak yetiştirilmesi için somut adımlar atılması gerekirken ÇEDES gibi projelerle çocuklarımızı ayrıştırmak isteyenlere karşı mücadelemiz kesintisiz olarak sürecektir.

İktidar geldiğimiz noktada Temmuz maaş artışlarıyla milyonlarca kamu emekçisini çalışırken daha fazla yoksulluğa, emekli olunca ise daha fazla sefalete terk eden yeni bir maaş-ücret rejimi yaratmıştır.

Buna göre iktidarın “en düşük maaş” dediği kamu emekçisinin maaşı 22 bin TL olmuştur. Ancak artış kağıt üzerinde kalmıştır.

Çünkü 22 TL'nin olan bu maaşın; 3.39 TL'si sabit ek ödeme tutarı, 8.077 TL'si ilave seyyanen ödenek tutarı, 1.159 TL'si eş yardımı, 382 TL'si ise çocuk yardımından oluşmaktadır.

Bu 4 kalemden sigorta prim kesintisi ve gelir vergisi kesintisi yapılmamaktadır. Yani bunlar emekliliğe yansıtılmamakta, emekli aylığına esas tutarın hesabında SIFIR kabul edilmektedir.

Bu durumda 22 TL olan maaşın sadece 8.89 TL'si emekli aylığı hesabında temel alınacaktır. Emekli aylığı ise 4.5 TL civarında yani bugün alınan 22 bin TL maaşın beşte birine kadar inecektir.

Bugünü kurtarmak isteyen iktidar hepimizi önümüzdeki yıllarda çok daha derin bir açlığa, sefalete sürüklemektedir. Bu, iktidarın çalışanlara ve emeklilere kurduğu yeni bir tuzaktır.

Bölgemizdeki işyerlerinde bu sebeplerden dolayı ek zam eylemleri devam etmektedir.

Yüksek enflasyon karşısında ücretlerimizdeki reel kayıp yetmezmiş gibi, artan vergi kesintileriyle ücretlerimiz kuşa dönüyor. Gelir vergisi dilimlerindeki adaletsizlik belimizi büküyor.

Ülkemizde toplanan vergilerin yükünü, kârına kâr katan işverenler değil işçiler çekiyorsa, bu bozuk vergi sistemi derhal değiştirilmeli ve daha adil hale getirilmelidir.

Emekçilerin bunca sorunu varken Eylül başında açıklanan Orta Vadeli Program'da işçi düşmanı birçok düzenleme yer alıyor. Hükümet, sermayenin taleplerini emir sayıyor, nüfusun çoğunluğunu oluşturan işçiyi yok sayıyor.

Orta Vadeli Program'da istihdamdaesnekleşme hedefinin yanı sıra Tamamlayıcı Emeklilik Sistemi (TES) kurulması öngörülüyor. Buna göre ikinci basamak emeklilik sistemi,

işverenlerin de katkı koyduğu bir yeni fon ile oluşturulmak isteniyor. BES ile başlatılan süreç, TES ile sürdürülecek.

Niyet bellidir... Sağlık hizmetinin piyasaya açılmasından sonra, sosyal güvenlik sistemi adım adım özelleştirilecek, emeklilik hakkı devletin yükümlülüğünden çıkarılıp bireysel birikim fonlarına devredilecek...

Ancak asıl tehlike, Tamamlayıcı Emeklilik Sistemi'nde (TES) oluşturulacak fonun kıdem tazminatı ile ilişkilendirilmesidir. İşverenlerin bu fona katkı yapmasının öngörülmesi, söz konusu fonun kıdem tazminatı birikimlerimiz üzerinde oluşturulacağının işareti olmuştur. Nitekim, bizzat hükümet yetkililerinden geçen hafta kıdem tazminatı fonunun oluşturulması konusunun yeniden gündeme geleceği açıklanmıştır.

İşverenlerin yarım asırlık rüyası kıdem tazminatı fonu, bu kez Tamamlayıcı Emeklilik Sistemi paketi içinde sunulmaya çalışılacaktır.

Bir kez daha uyarıyoruz: Kıdem tazminatı hakkımız kırmızı çizgimizdir. Zaten kayba uğradığımız bu hakkımızın daha fazla tırpanlanmasına, elimizden alınmasına izin vermeyiz!

Aynı zamanda Lastik-iş örgütlü olduğu 83 gündür devam eden Corning Kablo grevini Selamlıyor.

Talepleri yerine gelene kadar GSB olarak mücadelenin destekçisi olacağız.

Bölgemizde grev, direniş gibi durumlarda Yerel Belediyenin insani koşullara uygun bir mücadele yapabilmesi için Temel ihtiyaçların karşılanmasını talep ediyoruz.

Kıdem tazminatımıza dokunulamaz, sağlık hizmeti meta değildir, emeklilik hakkımız özel şirketlere devredilemez... Esnekleşme hesapları ile sömürünün arttırılmasına göz yumulamaz.

İşçi sınıfı açısından bıçak kemiğe dayanmıştır...

MESS grup sözleşmesi;

Metal sektörü otomotivden beyaz eşyaya, demir dökümden, elektroniğe geniş bir alanı kapsamaktadır ve Türkiye ekonomisinin lokomotif niteliğindedir. Ekonominin üçte birini metal sektörü oluşturmaktadır.

ISO'nun en büyük 500 firma araştırmasında ilk 10 sırada yer alan şirketlerin çoğu metal sektöründedir.

Bu nedenle, "Metal İşçisi Kazanırsa Bütün İşçiler Kazanır" sözü gerçek bir duruma işaret etmektedir.

154 bin metal işçisinin önümüzdeki süreçte bu alanlarda mücadelesini ve desteğini sürdüreceğiz.

Hayat pahalılığı karşısında daha fazla fedakârlık etmemiz mümkün değildir. Hakkımızı ve alınterimizin karşılığını istiyoruz.

Hükümet ve işverenler sesimizi duymalı, emeğimizin karşılığı verilmeli, alım gücünü destekleyici politikalar izlenmelidir.

Daha fazla hak kaybına set oluşturmak için ortak sendikal mücadele ve sınıf dayanışması ile emekçilerin sesi yükseltilmelidir.

Buradayız... Haklarımıza ve alınterimize sonuna kadar sahip çıkacağız!

Yaşasın sınıf dayanışması!

Yaşasın işçilerin birliği!

Gebze Sendikalar Birliği olarak tüm katılımcılara desteklerinden dolayı Teşekkür ediyoruz.